

Verslag van de bijeenkomst van leeskring De Omslag op 30 september 2008.

Aanwezig: Ariana, Marné, Wil, Paulien, Nelleke Sweep (nieuw), Annelies, Janny, Thea, Gerda
Afwezig: Dicky

Gelezen boek: Het huis van Julia, geschreven door Doris Lessing

Wat vonden we ervan

Ariana: Het kabbelt voort, het tweede deel boeide meer, was meer autobiografisch.

Marné: In het begin enige aversie, goede beschrijving van de karakters, makkelijk leesbaar.

Wil: Er gebeurt veel, prettig dat het chronologisch is.

Paulien: Gestopt met lezen bij blz. 100, moe van alle namen, is eigenlijk geen literatuur.

Nelleke: Viel over de stijl, weinig diepgang, gedeelte Afrika het beste, wel geërgerd aan het woordje maar en de vele opsommingen.

Annelies: Heeft het in verband met vakantie niet gelezen.

Janny: Het begin is moeizaam, de politieke situatie is interessant ook het afrikaanse gedeelte, de gebeurtenissen van Sylvia zijn een beetje erg toevallig, niet echt literatuur.

Thea: Heeft het 2x gelezen, de mannen weten precies hoe alles moet, maar de vrouwen doen alles, Sylvia en Frances staan altijd klaar.

Gerda: Het Afrika-verhaal had wel een apart boek kunnen zijn, nu is het erg veel met veel verschillende personages.

De schrijfster Doris Lessing (schrijft ook onder pseudoniem: Jane Somers, de dagboeken zijn het meest bekend)

Geboren in 1919 in Iran, Engelse ouders, 1 jongere broer. Op 5-jarige leeftijd verhuisde zij naar Zuid-Rhodesië (Zimbabwe). Op 7-jarige leeftijd wordt ze naar kostschool in Harare gestuurd.

Ze trouwde in 1939 met Frank Wisdom, kreeg 2 zonen. Na 4 jaar gescheiden, de kinderen bleven bij hun vader. Ze trouwt daarna met de Duitse activist Gottfried Lessing, 1 zoon.

In 1949 opnieuw gescheiden, gaat ze met haar zoon naar Engeland waar ze nog steeds woont.

Ze heeft altijd een hekel aan haar moeder gehad en verzet zich hevig als haar moeder bij haar wil komen wonen. Ze schrijft verscheidene boeken, korte verhalen en autobiografieën.

Haar werk is vele malen bekroond; in 2007 ontving ze de Nobelprijs voor Literatuur.

In 1952 werd ze lid van de communistische partij, 1 jaar bestuurslid. Later keert ze zich steeds meer tegen de minachting van de communisten tegen anderen.

Een greep uit haar werk

1950 The Grass is singing (Het zingende gras), over de blanke beschaving in Afrika

1962 The Golden Notebook (geprezen als feministisch, maar niet zo bedoeld)

1994 Under my skin (Onder mijn huid) autobiografie tot 1949

1997 Walking in the shade (In de schaduw), vervolg autobiografie 1949-1962, (hoofdstukken zijn ingedeeld naar de verschillende adressen waar ze woonde)

2001 The sweetest dream (Het huis van Julia)

Inhoud van Het huis van Julia

Het boek staat min of meer symbool voor de jaren zestig. Julia (geboren in 1900) trouwt vlak na de Tweede Wereldoorlog met Philip Lennox, zoon Johnny wordt geboren in 1920. Deze zoon zet zich op 16-jarige leeftijd af tegen het chique Eton, trouwt met Frances en krijgt 2 zoons, Andrew en Collin. Johnny bekommert zich niet om zijn gezin, heeft het te druk met de Partij en verschijnt alleen bij honger en geldnood. Het huis is een paradox, enerzijds staat het voor kapitalisme en anderzijds biedt het onderdak aan recalcitranten. Sylvia, dochter uit het

tweede huwelijk van Johnny vindt er ook onderdak en bouwt een band op met Julia. Ze vormt de schakel met de tweede verhaallijn die speelt in een fictief afrikaans land (Zimlia). Sylvia werkt door in een noodhospitaal bij een missiepost. De toestanden daar worden uitgebreid beschreven. Daarbij worden vraagtekens gezet bij de aanpak van het ontwikkelingswerk en de rol van de buitenlanders in Afrika. Verschillende personages uit het huis van Julia blijken in Afrika nog steeds dezelfde karaktertrekken te vertonen.

Uiteindelijk komt Sylvia met twee jongetjes (Clever en Zebedee) terug in het huis. Daar treft ze Frances die inmiddels met Rupert is getrouwd en diens kinderen William en Margaret. Ook Collin, getrouwd met Sophie en hun dochtertje Celia wonen in het huis. Als ook Johnny er neerstrijkt is de toestand vergelijkbaar met vroeger.

Onderwerpen als racisme, communisme, ontwikkelingswerk en liefde komen uitgebreid aan bod.

(GB-vW)